

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 41C/158/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214229515
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7214229515.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom JUDr. Beátou Oreničovou v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému Vojtech Hudý, nar. 7.10.1953, bytom Veľká Ida 29, 04455 Veľká Ida, právne zastúpený JUDr. Richardom Kovalčíkom, advokátom, so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, o zaplatenie 3.483,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie sumy 682,29 eur **z a s t a v u j e .**

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 11.11.2014 ešte právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, žiadal vydať platobný rozkaz, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.483,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 5.12.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, a to titulom neuhradenej pôžičky poskytnutej žalovanému spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. na základe Zmluvy o pôžičke evid. č. 7089298 zo dňa 17.3.2011. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca na základe vyššie uvedenej zmluvy poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 5.640 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume 100,49 eur. Ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný na uvedenej pôžičke 552,45 eur.

2. V predmetnej veci Okresný súd Košice II vydal dňa 24.2.2015 Platobný rozkaz č. 39Ro/427/2014-14, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 22.1.2016. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal ani právnu ani vecnú opodstatnenosť svojho nároku. Žalovaný namietal, že z návrhu a jeho príloh nevyplýva opodstatnenosť pohľadávky práve v takej výške, v akej ju uplatnil na súde. Žalovaný považoval postup žalobcu smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke za rozporný s dobrými mravmi a predpismi upravujúcimi spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko žalovanému bol na základe jeho telefonického záujmu o pôžičku zaslaný nevyplnený formulár zmluvy s tým, aby vyplnil svoje osobné údaje a vyznačil, akú sumu pôžičky žiada a dobu splácania, pričom žalovanému nebolo vysvetlené, akou úrokovou sadzbou bude pôžička úročená a aké ďalšie poplatky sú s ňou spojené, takže až keď dostal späť formulár vyplnený žalobcom, dozvedel sa o tom, že celková výška sumy, ktorú má žalobcovi zaplatiť, je takmer dvojnásobok požičanej sumy, pričom výška úrokov a poplatkov je neprimeraná. V rozpore s dobrými mravmi je aj postup žalobcu, ktorý napriek

tomu, že všetky splátky pôžičky zosplatnil už 25.11.2011, teda po siedmich mesiacoch od uzatvorenia zmluvy, účelovo podal návrh na začatie konania až 13.11.2014, teda po takmer troch rokoch so zjavným zámerom získať na úrokoch z omeškania čo najvyššiu sumu, pričom výzvu na zaplatenie adresoval na adresu, na ktorej sa žalovaný nezdržiaval a tak ju ani nemohol prevziať, a to v rozpore s tým, že na zmluve o pôžičke bola uvedená adresa, na ktorej sa žalovaný reálne zdržiaval a zdržiava. Podľa žalovaného je pohľadávka žalobcu premlčaná. Preto navrhol žalobu zamietnuť.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) , ktorým došlo k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016, Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V súlade s ust. § 470 ods. I CSP súd po účinnosti tohto zákona vo veci postupuje podľa nového procesného predpisu pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali dovtedy, v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá CSP.

4. Ďalším podaním zo dňa 27.1.2017 žalobca žiadal, aby súd v súlade s ust. § 80 ods. I CSP pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby do konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava.

5. Okresný súd Košice II. uznesením sp.zn. 41C/158/2016-77 zo dňa 2.2.2017 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a na jeho miesto do konania vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, a to z dôvodu, že po začatí konania nastala skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností - došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Súčasťou spisového materiálu je Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 1.2.2015s prílohou.

6. Podaním doručeným súdu dňa 8.2.2017 žalobca vzal čiastočne žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 682,29 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť (a to v časti 332,29 eur titulom uplatnenej zmluvnej pokuty pre omeškanie s platením úverových splátok a v časti 350 eur titulom plnenia zo strany žalovaného po podaní žaloby). Na zvyšnej časti žaloby trval a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2.801,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.151,38 eur od 5.12.2011 do 19.1.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.101,38 eur do 20.1.2016 do 16.2.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.051,38 eur od 17.2.2016 do 9.3.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.001,38 eur od 10.3.2016 do 13.4.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.951,38 eur od 14.4.2016 do 19.5.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.901,38 eur od 20.5.2016 do 21.7.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.851,38 eur od 22.7.2016 do 10.8.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.801,38 eur od 11.8.2016 do zaplatenia.

7. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Právny zástupca žalovaného sa pojednávania zúčastnil. Preto súd pojednával dňa 1.8.2017 v neprítomnosti žalobcu.

8. Oboznámením sa predloženými listinnými dôkazmi (Návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.11.2011, Doručenkou zo dňa 1.12.2011, Prehľadom splátok a úhrad, Odporom, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.2.2015, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, Návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu zo dňa 27.1.2017, Uznesením o pripustení zmeny na strane žalobcu strany sporu na strane žalobcu zo dňa 2.12.2017, Podaním doručeným súdu dňa 8.2.2017 a ostatným spisovým materiálom) a výsluchom žalovaného súd zistil tento skutkový stav :

9. V podaní vo veci samej doručenom súdu dňa 11.4.2017 žalovaný poukázal na to, že Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky , nebola medzi žalovaným a právnym

predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s. riadne uzatvorená a teda Zmluva nevznikla. V tejto súvislosti uviedol, že následne po telefonickom rozhovore medzi žalovaným a pravdepodobne zamestnancom právneho predchodcu žalobcu bol žalovanému doručený formulár Zmluvy, v ktorom mal žalovaný podľa pokynu osoby, s ktorou telefonoval vypísať príslušné údaje v bode I., v bode II. a v bode V. s tým, že následne mal návrh Zmluvy datovať, podpísať a zaslať na podpísanie právneho predchodcovi žalobcu. Následne na to, čo bol návrh Zmluvy doručený právneho predchodcovi žalobcu, ten miesto toho, aby návrh Zmluvy akceptoval v znení, v akom ho urobil žalovaný, žalovaného návrh Zmluvy doplnil (predovšetkým o bod VII) a následne podpísaný text Zmluvy zaslal späť žalovanému. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a s poukazom na citované ustanovenie mal za to, že je bez akejkoľvek pochybnosti zrejme, že tým, že právny predchodca žalobcu doplnil údaje do bodu VII. Zmluvy po tom, ako mu bol doručený návrh Zmluvy zo strany žalovaného, neakceptoval návrh Zmluvy žalovaného, tento upravil resp. doplnil, odmietol návrh Zmluvy a žalovanému zaslal späť protinávrh Zmluvy. Tento protinávrh nebol zo strany žalovaného akceptovaný, čo je preukázateľne zrejme aj z obsahu kópie Zmluvy, ktorá bola v konaní predložená právneho predchodcom žalobcu. Ďalej mal za to, že bez akejkoľvek pochybnosti je zrejme, že medzi žalovaným a právneho predchodcom žalobcu nedošlo k platne uzatvorenej zmluvnej vzťahu a nič na tejto skutočnosti nemení ani to, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaného peňažné prostriedky. Žalovaný zdôraznil, že peňažné prostriedky poskytnuté právneho predchodcom žalobcu boli pripísané na bankový účet žalovaného v čase, keď mu ešte nebola zo strany právneho predchodcu doručená späť Zmluva a teda v čase, kedy žalovaný nemal objektívne žiadnu vedomosť o tom, že by mal na základe Zmluvy zaplatiť právneho predchodcovi žalobcu sumu spolu vo výške 5.640 eur. Plnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu (poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 3.000 eur) je možné vnímať výlučne len ako plnenie bez právneho titulu a teda ako bezdôvodné obohatenie žalovaného. Nakoľko žalovaný vrátil žalobcovi resp., právneho predchodcovi žalobcu sumu spolu vo výške 902,45 eur, je možné hovoriť o bezdôvodnom obohatení žalovaného len vo výške 2.097,55 eur. V tejto súvislosti žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Pre prípad, že by súd prvej inštancie sa nestotožnil s vyššie uvedeným právneho názorom a dospel k záveru, že medzi stranami došlo k riadne uzatvorenej zmluvnej vzťahu, t.j. k Zmluve, žalovaný namieta absolútnu neplatnosť Zmluvy, a to z dôvodu absencie vôle žalovaného uzatvoriť Zmluvu v takom znení, v akom bola predložená kópia Zmluvy súdu prvej inštancie. Ako už žalovaný uviedol, v čase keď vypíňal formulár Zmluvy, nebol si vedomý toho, že s poskytnutím peňažných prostriedkov, sú spojené aj tzv. náklady spotrebiteľa, resp. nemal žiadnu vedomosť o celkovej výške týchto nákladov (2.640 eur). V prípade, že by žalovaný mal vedomosť o tom, že náklady spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov sú takmer vo výške samotnej poskytnutej pôžičky, s uzatvorením Zmluvy by nikdy nebol súhlasil a návrh Zmluvy by nikdy nepodpísal a právneho predchodcovi nezaslal. Žalovaný mal za to, že pri konaní žalovaného absentovala jeho vôľa, ktorá by smerovala k vzniku záväzku vrátiť právneho predchodcovi žalobcu popri poskytnutej sume 3.000 eur aj tzv. náklady spotrebiteľa (2.640 eur). Preto je nutné považovať zmluvu za neplatnú. Opätovne je podľa názoru žalovaného plnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu potrebné vnímať len ako plnenie bez právneho titulu a teda ako bezdôvodné obohatenie žalovaného. V tejto súvislosti opätovne vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

V neposlednom rade žalovaný poukázal na nekalé obchodné praktiky zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktoré spočívali v tom, že a) žalovaný nebol zo strany právneho predchodcu žalobcu (či už pri telefonickom rozhovore alebo pri zaslaní formulára Zmluvy) riadne informovaný o tzv. nákladoch spotrebiteľa (teda o najmä o ročnej úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov, o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, o sadzbe poistenia), resp. aj o ich výške, b) text zaslaného formulára Zmluvy je z dôvodu nedostatočnej veľkosti písma z veľkej časti nečitateľný, c) žalovanému boli všeobecné obchodné podmienky doručené až spoločne so Zmluvou podpísanou právneho predchodcom žalobcu, d) predžalobná upomienka zo dňa 25.11.2011 bola žalovanému úmyselne doručovaná na adresu, na ktorej žalovaný nikdy nebyval, nepozná ju a právneho predchodcovi žalobcu nikdy túto adresu neuviedol ako

doručovaciú adresu, e) predžalobnou upomienkou zo dňa 25.11.2011 sa právny predchodca žalobcu úmyselne domáhal od žalovaného zaplata sumy vo výške 5.667,64 eur a to napriek tomu, že podľa Zmluvy, na ktorú sa právny predchodca žalobcu odvolával, mal zaplatiť právnenmu predchodcovi žalobcu len sumu 5.640 eur resp. len sumu 5.268,04 eur, f) právny predchodca žalobcu si svojvoľne zosplatnil všetky splátky pôžičky ku dňu 20.12.2011, a to aj napriek tomu, že na zosplatnení sa so žalovaným nijakým spôsobom nedohodol, resp. že mu takého oprávnenie zo Zmluvy nevyplývalo. Podľa žalovaného uvedené konanie právneho predchodcu žalobcu jednoznačne naplní charakteristické znaky nekalej obchodnej praktiky.

S poukazom na ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, pre prípad, že by súd uzavrel, že zmluva medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným bola platne uzavretá, žalovaný sa týmto návrhom voči právnenmu predchodcovi žalobcu domáhal primeraného finančného zadosťučinenia, a to vo výške 2.000 eur. Predmetný nárok zároveň týmto započítava s pohľadávkou žalobcu, a to do výšky, do ktorej sa tieto kryjú.

10. Z listinného dôkazu označeného ako „Zmluva o poskytnutí bezúčelovej Pôžičky č.7089298“ vyplýva, že cestou sprostredkovateľa MAXIN s.r.o., Štefánikova 7, Nitra, požiadal žalovaný dňa 16.3.2011 právneho predchodcu žalobcu Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, o poskytnutie pôžičky vo výške 3.000 eur na účet žalovaného vedený v Slovenskej sporiteľni, č.účtu: 0477780788/0900, ktorú bude splácať v 60-tich mesačných splátkach. Zároveň požiadal o komplexný súbor poistenia. Z časti predmetnej zmluvy označenej pod bodom VII, ktorú žalovaný nevyplňoval (čo je zrejme aj zo samotnej zmluvy) vyplýva, že právny predchodca žalobcu dňa 17.3.2011 schválil žalovanému pôžičku vo výške 3.000 eur za nasledovných podmienok: celková suma pôžičky: 5.640 eur, počet splátok: 60, splátka: 94 eur, mesačná výška poistenia: 6,49 eur, celkové náklady spotrebiteľa: 2.640 eur, termín konečnej splatnosti: 03/2016, sadzba poistenia: 6,9 %, ročná úroková sadzba: 32,31 %, RPMN: 32,31 %, priemerná hodnota RPMN: 20,04 %.

11. Zo žalobného návrhu, ako aj z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil do podania žaloby len sumu 552,45 eur. Po podaní žaloby žalovaný čiastočne plnil v sume 350 eur formou nasledovných platieb: platba v sume 50 eur dňa 19.1.2016, 16.2.2016, 9.3.2016, 13.4.2016, 19.5.2016, 21.7.2016, 10.8.2016.

12. Listom zo dňa 25.11.2011 žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Predmetné podanie doručoval žalovanému na adresu Wuppertálska 39, Košice, na ktorej adrese žalovaný nikdy nebol ani uvedenú adresu žalobcovi nikdy neoznámil.

Nahliadnutím do Všeobecných obchodných podmienok súd nenašiel dohodu strán o zosplatnení resp. že by takéto oprávnenie žalobcovi vyplývalo zo Zmluvy. Taktiež súd nezistil, na základe čoho právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému Výzvu k okamžitej úhrade splátok jednorázovo na adresu Wuppertálska 39, Košice, keď táto adresa zo žiadneho dôkazu nevyplýva. Taktiež podľa vyjadrenia žalovaný na uvedenú adresu nikde neoznačil ani na uvedenej adrese nikdy nebol.

13. Z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 5.4.2017 súd zistil, že žalovaný potreboval peniaze a z reklamy sa dozvedel, že právny predchodca poskytuje peniaze. Peniaze potreboval na opravu auta, na zabehnutie firmy, mal nedoplatok na plyn alebo elektriku a nejaké peniaze použil aj na stravu. V tom čase podnikal, mal živnosť - robil zemné a maliarske práce. Fyzicky nebol s nikým v kontakte. Telefonicky zavola do firmy, vysvetlil im, že má živnosť a že potrebuje peniaze na opravu auta a nejaký materiál na účely podnikania. Povedal im, že chce 3.000 eur. Pani po telefóne mu vysvetlila, že keď chce 3.000 eur, že mu pošlú zmluvu, nech vypíše svoje iniciály a krížikom označí do zmluvy, že koľko chce pôžičku, uvedie dátum a podpíše. Tak aj urobil a poslal. Pani mu ešte povedala, že kým dostane späť zmluvu, peniaze bude mať na účte. Až keď mu došla zmluva sa dozvedel, koľko bude splácať. Podľa neho je to vydieranie, úžera. A peniaze minul ešte predtým, ako mu bola zmluva doručená. Nejaké obdobie platil splátky, ale keď v televízii bola kauza a vystúpil premiér, že nebankovky a zmluvy sú neplatné, že úroky sú veľmi vysoké a je to úžerníctvo, to bolo povedané v televízii. Žalovaný ďalej uviedol,

že podľa neho zmluva nebola čestne urobená. Keby vedel, koľko úrokov od neho budú žiadať, tak by neprevzal peniaze skôr, ako došla tá zmluva.

14. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval podaním doručeným súdu dňa 31.5.2017, kedy uviedol, že v predmetnej veci si žalobca neuplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko v čase uzatvorenia Žiadosti o uzavretie zmluvy o pripojení bol žalovaný fyzickou osobou podnikateľom (nezapísaným v obchodnom registri). Podľa názoru žalobcu charakter žalovaného nepodlieha právnomu režimu ochrany spotrebiteľa, ale ide o fyzickú osobu, podnikateľa. Predmetný záväzok sa preto bude spravovať ustanoveniami obchodného zákonníka - zmluva o úvere.

15. Z výpisu z účtu žalovaného vedeného v Slovenskej sporiteľni, č. účtu 0477780788 za obdobie od 1.3.-14.10.2011 súd zistil, že zo strany právneho predchodcu žalobcu Slovenská požičovňa bola žalovanému dňa 21.3.2011 poukázaná suma 3.000 eur.

16. Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zmluva č. 7089298 súd zistil, že žalovanému bol poskytovaný bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 3.000 eur, prevodom na účet spotrebiteľa, zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, termín konečnej splatnosti úveru : 03/2016, úver je splácaný mesačnými anuitnými splátkami 94 eur, počet splátok 60, termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, celková čiastka ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť : 5.640 eur, úroková sadzba 32,31 % p.a. , typ úrokovej sadzby : fixná ročná úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov : 32,31 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov : 20,04 % , ako aj právo na odstúpenie od zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní + ďalšie dohodnuté podmienky.

17. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa týchto zákonných ustanovení :

18. Podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

19. Podľa ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

20. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

23. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v ďalšom len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vtedy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy, nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v ďalšom len zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa ust. § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

29. Podľa ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 citovaného zákona.

30. Z obsahu predložených listinných dôkazov (predovšetkým zo Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7089298, z výsluchu žalovaného a z formulára označeného ako Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zmluva č. 7089298) mal súd preukázať, že v prejednávanej veci účastníci konania chceli uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. Z formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere bezpochyby vyplýva, čo chceli účastníci uzavrieť - zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Preto súd neprihliadal na vyjadrenie žalobcu, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský spor, keďže v Zmluve o poskytnutí pôžičky zmluvu uzavrel žalovaný ako živnostník (SZČO).

31. Preskúmaním predmetnej zmluvy preto súd dospel k záveru, že uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel žalobca ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, teda podlieha režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z., nakoľko právny predchodca žalobcu je podnikateľ, ktorý má v predmete činnosti poskytovanie úverov a žalovaný je fyzická osoba, ktorému bol poskytnutý úver na iné účely ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (i keď v Žiadosti - Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky žalovaný sa označil ako SZČO, avšak v rámci výsluchu pri opísaní skutočností predchádzajúcich poskytnutiu peňažných prostriedkov uviedol, že peniaze potreboval na stravu, úhradu nedoplatku za plyn a elektriku, na opravu auta a aj na rozbehnutie živnosti. V prejednávanej veci spotrebiteľská zmluva okrem toho, že musí mať písomnú formu a náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., musí spĺňať aj náležitosti požadované Občianskym zákonníkom pre riadne uzavretie zmluvy.

Súd 1. inštancie sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom žalovaného, pokiaľ ide o uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka), to znamená, že Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, ktorá je podľa žalobcu právnym titulom, od ktorého odvodzuje svoj nárok uplatnený v tomto konaní, nebola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s. riadne uzatvorená, a teda Zmluva nevznikla. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že žalovanému na základe telefonického dohovoru so zamestnancom právneho predchodcu žalobcu bol doručený formulár Zmluvy, v ktorom mal žalovaný podľa pokynov osoby, s ktorou telefonoval, vypísať príslušné údaje v bode I, v bode II a v bode V s tým, že následne mal návrh Zmluvy datovať, podpísať a zaslať na podpísanie právnemu predchodcovi žalobcu. Uvedené je zrejme priamo zo zmluvy. Právny predchodca žalobcu po tom, čo mu bol návrh Zmluvy predložený, návrh doplnil (bod VII) a následne text podpísaný žalobcom dňa 17.3.2011 zaslal späť žalovanému. Tento protinávrh však zo strany žalovaného nebol akceptovaný. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nedošlo k platne uzatvorenému zmluvnému vzťahu. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky na účet žalovaného dňa 21.3.2011. Vzhľadom na to je zrejme, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nedošlo k

riadnemu uzatvoreniu zmluvy, plnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu (poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 3.000 eur) je možné považovať len ako plnenie bez právneho titulu, a teda ako bezdôvodné obohatenie žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi k uvedenej zmluve 902,45 eur, preto je možné hovoriť o bezdôvodnom obohatení žalovaného len vo výške 2.097,55 eur. Nakoľko peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur boli žalovanému poskytnuté v marci 2011 (konkrétne 21.3.2011) a právny predchodca žalobcu nárok na ich vrátenie na súde uplatnil až 13.11.2014, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nárok právneho predchodcu žalobcu resp. žalobcu je premlčaný. Okrem toho, že žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, s ktorou sa súd prvej inštancie musel vysporiadať, taktiež súd z úradnej povinnosti musel prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor.

32. Žalobca sa k otázke uzavretia zmluvy nevyjadril (čo sa týka prijatia návrhu, protinávrhu), len uviedol, že nárok ktorý je predmetom tohto konania, nie je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, keďže zmluvu uzatváral žalovaný ako podnikateľ.

33. O zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 682,29 eur súd rozhodol vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu zo dňa 2.2.2017 (čl. 82) v súlade s ust. § § 144 a 145 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žalobca môže vziať návrh späť. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Suma 682,29 eur pozostáva zo sumy 332,29 eur (uplatnená zmluvná pokuta pre omeškanie splatením úverových splátok) a zo sumy 350 eur (čiastočné plnenie zo strany žalovaného po podaní žaloby). S čiastočným späťvzatím žaloby žalovaný súhlasil.

34. Z predložených listinných dôkazov mal súd nepochybne preukázané, že žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur na účet žalovaného dňa 21.3.2011, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 - tich splátkach. Z prehľadu splátok a úhrad, ako aj zo žalobného návrhu vyplýva, že žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy na pôžičke len sumu 552,45 eur. Po podaní žaloby žalovaný uhradil ešte 350 eur. S poukazom na ust. § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd vyhodnotil, že Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nebola riadne uzatvorená a teda nevznikla, keďže žalovaný protinávrh zmluvy (doplnenie o bod

VII, ktorý pojednáva o základných podmienkach zmluvy) neakceptoval. Plnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu vo výške 3.000 eur súd prvej inštancie posúdil ako plnenie bez právneho titulu a teda ako bezdôvodné obohatenie žalovaného, nakoľko peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur boli žalovanému poskytnuté 21.3.2011 a právny predchodca žalobcu si nárok na ich vrátenie uplatnil na súde až 13.11.2014, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nárok právneho predchodcu žalobcu resp. žalobcu je v súčasnosti premlčaný. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, súd na vznesenú námietku premlčania je povinný prihliadnuť. Z uvedeného dôvodu súd žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Ostatnými dôvodmi zamietnutia žaloby, na ktoré žalovaný vo svojich vyjadreniach poukazoval, sa z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie ďalej nezaoberal.

35. O splnení povinnosti uloženej týmto rozsudkom súd rozhodol v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP.

36. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. I v spojení s § 255 ods. I CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu.

37. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. I CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) týkajú sa procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávne obsadeného súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).